

Futur, passat, present

Quan Adam menjà el fruit de l'arbre del coneixement descobrí el *futur*
i esmerçà la seva suor per a regar la terra; construint un *passat* per als seus descendents.

Però solament existim en el *present*; i el *futur* i el *passat* els veiem a través de
l'exaltació de la imatge d'un vedell d'or: el **diner**,
una fantàstica i seductora perversió del coneixement i la suor d'Adam.

Com és possible que una il·lusió ens esclavitzi? Tant difícil és posar-nos d'acord?

Joaquim Mª Perramon Ayza,
Sant Adrià de Besòs, 2004